

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Richarda Andera a přísedících Mgr. Ivy Špinlerové a Marie Simonové v hlavním líčení konaném dne 17.09.2024 v Ústí nad Orlicí

takto:

obžalovaný

██████████, narozený ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████,

je vinen, že

nejméně v době od roku 2010 do ██████████ 2022 v domě na adrese ██████████, okres ██████████, dále ve svém osobním automobilu a na dalších blíže neustanovených místech v ██████████, okres ██████████, v bytě na adrese ██████████ a v bytě na adrese ██████████, okres ██████████, kdy jako dlouholetý partner ██████████ si byl vědom toho, že ██████████, narozená ██████████, kterou měla jeho partnerka dlouhodobě v péči, trpí poruchou osobnosti, a věděl, jak se u ní tato porucha projevuje, dobře znal její povahu, chování i její životní situaci a ██████████ k němu měla důvěru, toto využil ke svému sexuálnímu uspokojení a nejméně v deseti případech vykonal soulož s ██████████, dále po ní opakovaně požadoval, aby jej uspokojila orálně, což učinila, z toho nejméně jednou ji k orálnímu styku donutil násilím tak, že její hlavu strkal rukama ke svému přirození a v neurčeném počtu případů jí zasouval prsty do pochvy a požadoval, aby mu rukou třela penis, což učinila, ačkoliv s uvedeným jednáním nesouhlasila a toto opakovaně obžalovanému slovně sdělovala, v případě soulože mu říkala, že jí to bolí a odstrkovala ho rukama, kdy navíc je ██████████ v důsledku smíšené poruchy osobnosti a inferiorního intelektu osobou nezralou a infantilní, snadno ovladatelnou, manipulovatelnou, zvýrazněně se podřizující, a to zejména vůči osobám, které vnímá jako dominantní či jako autoritu, a proto nebyla ve většině případů schopná projevit důrazný

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████

nesouhlas či se účinně aktivně jednání obžalovaného fyzicky či útočně verbálně bránit, když jeho jednání vnímala jako intenzivní soustavný nátlak, vůči kterému nebyla schopna zvolit účinný mechanismus odporu,

tedy

dílem jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a tento čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

dílem jiného donutil k pohlavnímu styku a zneužil k takovému činu jeho bezbrannosti a tento čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

čímž spáchal

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku.

A odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody na 4 (čtyři) roky.**

Podle § 56 odst. 2 písmeno a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE], naposledy bytem [REDAKCE], okres [REDAKCE], a to **na účet vedený u [REDAKCE], a. s. číslo: [REDAKCE], náhradu nemajetkové újmy ve výši 90 000 Kč.**

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených u hlavního líčení soud zjistil, že obžalovaný [REDAKCE] nejméně v době od roku 2010 do [REDAKCE] 2022 jednak v domě na adrese [REDAKCE], okres [REDAKCE], dále ve svém osobním automobilu a na dalších blíže neustanovených místech v [REDAKCE], okres [REDAKCE], v bytě na adrese [REDAKCE] a v bytě na adrese [REDAKCE], [REDAKCE], okres [REDAKCE], nejméně v deseti případech vykonal soulož s [REDAKCE], dále po ní opakovaně požadoval, aby jej uspokojila orálně, což učinila, a z toho nejméně jednou ji k orálnímu styku donutil násilím tak, že její hlavu si strkal rukama ke svému přirození, dále v neurčeném počtu případů jí zasouval prsty do pochvy a požadoval, aby mu třela penis, což učinila, přestože s uvedeným jednáním nesouhlasila, a toto opakovaně obžalovanému slovně sdělovala, a v případě soulože mu říkala, že ji to bolí, a odstrkovala ho rukama, to vše za situace, kdy obžalovaný jako dlouhodobý partner [REDAKCE] si byl vědom toho, že [REDAKCE], kterou měla jeho partnerka v dlouhodobé péči, trpí poruchou osobnosti, a věděl, jak se u ní tato porucha projevuje, dobře znal její povahu, chování a její životní situaci, když [REDAKCE] je v důsledku smíšené poruchy osobnosti a inferiorního intelektu osobou nezralou a infantilní, snadno ovladatelnou, manipulovatelnou, zvýrazněně se podřizující, a to zejména vůči osobám, které vnímá jako dominantní či jako autoritu, a proto nebyla schopna ve většině případů projevit důrazný nesouhlas či se účinně aktivně jednání obžalovaného fyzicky či útočně verbálně bránit, když jeho jednání vnímala jako intenzivní soustavný nátlak, vůči kterému nebyla schopna zvolit účinný mechanismus odporu, čehož obžalovaný ve většině případů využil ke svému sexuálnímu uspokojení, a opakovaně vykonal s [REDAKCE] soulož, když v těchto případech nevyužíval

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

sice zjevného násilí, přesto mu bylo zřejmé, že si poškozená, ať již soulož či jinou srovnatelnou sexuální aktivitu nepřeje, a v tomto smyslu tedy obžalovaný využil bezbrannosti poškozené.

2. Obžalovaný ve věci vypovídal jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení. V přípravném řízení připustil, že s poškozenou [REDAKCE] měl pohlavní styky a jiné sexuální aktivity, uvedl ale, že ji k tomu nikdy nenutil, ani psychicky, ani fyzicky. Výpověď poškozené označil za účelovou lež. Připustil, že první pohlavní styk s poškozenou měl v roce 2013 nebo 2014, když se fakticky jednalo o pokus o pohlavní styk, došlo k tomu v osobním vozidle za situace, kdy poškozená byla sama aktivní, ale když mu řekla, že ji to bolí, přestal. Následně mezi nimi došlo k dalším pohlavním stykům v době, kdy bydlela poškozená ve [REDAKCE]. Situaci popsal tak, že spolu odjeli autem k zahrádkám, a došlo mezi oběma k souloži na dece. Vyjádřil se navíc tak, že poškozená nikdy neřekla, že to nechce, a sama říkala, že je na to připravená. Popřel, že by poškozenou nutil, aby mu třela rukou pohlavní úd, popsal situaci tak, že se na této aktivitě spolu dohodli proto, že měl problémy s erekcí. Podle obžalovaného bylo vidět, že s tímto způsobem sexuální aktivity má poškozená zkušenosti. Popřel také, že by se za poškozenou dobýval do ubytovny, kde ona bydlela. Od roku 2013 do roku 2023 mezi oběma proběhlo maximálně deset souloží, když většinu z nich organizovala poškozená, sama určovala, kdy a kde k souloži dojde. Jinak obžalovaný v přípravném řízení prezentoval, že žije s matkou poškozené, která však sama uznala, že poškozená si vymýšlí. [REDAKCE] s nimi bydlela ve společné domácnosti asi 14 dnů, pak se chtěla osamostatnit, a šla bydlet k manželům [REDAKCE]. Uvedl také, že ho poškozená přemlouvala, aby od její matky odešel. S matkou poškozené neměl podle své výpovědi obžalovaný intimní styk asi tři roky, a když byla poškozená na ubytovně v [REDAKCE] v roce 2013, začal jejich intimní vztah. Poškozená mu zavolala, ať přijede, že něco potřebuje, sama přistoupila k němu do vozidla, a tam došlo k již zmiňovanému pokusu o pohlavní styk formou soulože. Pak ho podle jeho výpovědi jednou „zatahla“ na ubytovnu k ní do pokoje, poškozená sama byla aktivní, ale k souloži nedošlo. Připustil, že kromě těchto případů mezi oběma došlo k sexu ještě ve [REDAKCE] a rovněž v [REDAKCE] a jednou v [REDAKCE], když byla hospitalizována na psychiatrii. V žádném z případů si poškozená na nic nestěžovala, pouze v tom prvním případě tak, jak popisoval, když měla uvádět, že ji to bolí. Uvedl rovněž, že poškozená se při sexu nijak neprojevowała, svlékala se sama.
3. Obsahově stejnou obhajobu v podstatě zopakoval obžalovaný i u hlavního líčení, když některé věci pouze více rozvedl, reagoval na jednotlivé otázky, které mu byly položeny. I v této výpovědi připustil, že mezi ním a poškozenou opakovaně docházelo k pohlavním stykům, ať již formou soulože, či formou orálního styku. K prvnímu pokusu o soulož došlo i podle této výpovědi obžalovaného v roce 2013 v [REDAKCE] u ubytovny, a to v jeho osobním motorovém vozidle. Znovu zopakoval, že se vlastně jednalo pouze o pokus o soulož, neboť poškozená říkala, že ji to bolí. Uvedl doslova, že poškozená mu ale nijak nevysvětlila, co ji bolí, ona to podle obžalovaného ani nebyla schopná vysvětlit, sám situaci popsal, že neví, co ji bolelo, neboť „jsem byl jen na krajíčku“. K dalšímu pohlavnímu styku mezi oběma podle obžalovaného došlo asi za dva měsíce poté, situaci popsal tak, že poškozená byla vůči němu vstřícná, vrhla se na něho, políbila ho, ale k pohlavnímu styku nedošlo, neboť byli na ubytovně, na chodbě byly děti a dělaly rámus. K pohlavnímu styku došlo pak následně opět v [REDAKCE] u trafostanice v blízkosti ubytovny, a následně se poškozená odstěhovala do [REDAKCE]. Na ubytovně v blízkosti [REDAKCE] pak zhruba za jeden rok, podle odhadu obžalovaného, došlo mezi oběma opět k souloži, k další souloži potom v blízkosti zahrádkářské kolonie ve [REDAKCE] v osobním vozidle, následně k další souloži došlo v [REDAKCE] a také ve [REDAKCE] ve [REDAKCE] ulici, kde později poškozená také bydlela. Odhadl, že celkem mezi nimi došlo k pohlavnímu styku asi v deseti případech, když většinou se jednalo o styk formou soulože a v menším počtu případů o jiné praktiky, zejména orální. Obžalovaný tak nepopírá v žádné ze svých výpovědí, že k pohlavním stykům mezi ním a poškozenou docházelo, opakovaně však tvrdí, že nepřekonával žádný odpor na straně poškozené, k ničemu ji nenutil, byla to naopak sama poškozená, která byla vstřícná, Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

sama jednotlivé pohlavní styky iniciovala, sama určovala, kde, kdy a jakým způsobem budou věci probíhat. Popřel také, že by ji nějakým způsobem k pohlavním stykům přemlouval, přesvědčoval, nenutil ji tedy ani psychicky, ani fyzicky, pouze vyhověl jejím žádostem. Ve svých výpovědích také uváděl, že mu nikdy nedala najevo „že to nechce“, nikdy neměla žádné připomínky, a dokonce mu v některých případech říkala, že se jí to líbilo. Výpověď poškozené označil jako nepravdivou, vylhanou, když jako důvod toho, proč byla celá záležitost oznámena na policii, uvedl, že to oznámila poškozená proto, aby se zviditelnila, což ráda dělala přede všemi. K přímému dotazu, proč tedy již potom nedocházelo mezi oběma k pohlavním stykům, uvedl, že „to skončilo tím trestním stíháním“. Pokud jde o zdravotní stav poškozené, uvedl, že o jejím zdravotním stavu nic bližšího nevěděl, neměl přístup k jejím zdravotním záznamům, věděl pouze, že byla opakovaně hospitalizována na psychiatrii, a to v [REDAKCE], ve [REDAKCE] a v [REDAKCE], kam za ní v některých případech i jezdil, nevěděl podle své výpovědi, že došlo k omezení svéprávnosti u poškozené, pouze věděl, že má nějaké omezení hospodařit s penězi, věděl, že trpí sebepoškozováním a že má bezlepkovou dietu. U hlavního líčení rovněž popsal, že vztah poškozené k němu byl takový, že poškozená ho měla za tátu, měla k němu i částečnou důvěru, blíže se mu však nijak nesvěřovala. Sex odmítla pouze jednou v tom případě v [REDAKCE], který popisoval, ale pak již nikdy žádný odpor nebo nechtění nijak neprojevila. Popřel, že by se poškozená nějakým způsobem snažila zabránit, aby mezi nimi k pohlavnímu styku došlo, situace byla podle něj obrácená, když poškozená byla strůjcem všeho. Situaci upřesnil tak, že k němu třeba poškozená přišla, chytila ho, přitáhla ho k sobě nebo roztáhla nohy a řekla „pojď, jdeme na to“, sám ji nikdy k ničemu nenutil.

4. Poškozená [REDAKCE] pak vypovídala rovněž v přípravném řízení, a následně u hlavního líčení. K celé věci v přípravném řízení uvedla, že obžalovaného [REDAKCE] poznala v době, kdy on žil s její matkou [REDAKCE] v [REDAKCE] a tam došlo poprvé k tomu, že ji osahával, což jí vadilo. Jinak obžalovaného brala jako přítele matky, kamaráda na otcovské úrovni, nebrala ho jako přítele, nebyl to člověk, se kterým by chodila. Následně jí matka sehnala ubytování u [REDAKCE], ti pak následně zjistili, že má zdravotní problémy a dluhy, a řekli to matce. Připustila, že dluhy měla, a to z doby, kdy měla přítele, s nímž tehdy neměla žádný intimní styk. Ona čekala, že se sám nějak projeví, ale on neměl zájem. Rovněž uvedla, že když navštěvovala základní školu, byla zneužitá jejím strýcem, a tato skutečnost se jí v mysli vracela ve vztazích s muži, v důsledku toho měla strach z pohlavního styku. Když se stěhovali do [REDAKCE], zůstala v jednu chvíli se obžalovaným sama, on si k ní přilehl, osahával ji na intimních místech, odstrkávala ho, on pak přestal. Matce se s celou věcí původně nesvěřila, věděla, že jí matka nebude věřit, zohledňovala také to, že bratr poškozené byl agresivní, žil s nimi. Obžalovaný [REDAKCE] s výchovou bratra matce pomáhal, když matka by ho sama podle poškozené nezvládla. V době, kdy matka nebyla doma a bratr byl ve stacionáři, požadoval po ní obžalovaný, aby mu třela pohlavní úd rukou, požadoval po ní i orální sex, ona to „nedávala“. Následně pobývala na psychiatrii a v ubytovnách. Když byla v ubytovně v [REDAKCE], obžalovaný se jí ozval, požadoval po ní sex, ona ho však odmítala, na ubytovně došlo k tomu, že ji hladil, chtěl, aby ho uspokojovala rukou a pusou. Jinak uvedla, že obžalovaný věděl o jejím psychickém stavu, věděl, s čím se také léčí. Následně došlo k souloži v [REDAKCE] v osobním vozidle, bylo to poprvé, popsala situaci tak, že ji to bolelo, následně došlo v [REDAKCE] k podobným věcem třikrát a čtyřikrát. Jinak ho uspokojovala rukou a orálně. Ve všech případech obžalovanému říkala, že to nechce, že ji to bolí, odstrkovala ho, popřípadě předstírala, že má menstruaci. On toto její odmítání žádným způsobem nerespektoval, říkal, že se jí to bude líbit. Obtěžoval ji obdobným způsobem když přijela do [REDAKCE], chodil za ní do bazénu, do skleníku, došlo mezi oběma k sexu i v domě na manželské posteli, když matka nebyla doma. Následně, když se přestěhovala na ubytovnu do [REDAKCE], za ní [REDAKCE] jezdil, někdy se za ní do pokoje dostal lstí, říkal, že jí veze ukázat psa, nebo že přijel s jejím bratrem, ale byl sám. Z toho tlaku od [REDAKCE] se, podle své výpovědi, zhroutila, byla v Nemocnici ve [REDAKCE], a když měla být propuštěna, měla strach, že to bude

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

pokračovat, a svěřila se v nemocnici, co se jí děje. Pokud jde o orální sex, uvedla, že k tomu rovněž docházelo, obžalovaný ji chytil hlavu, když to nechtěla, přišlo jí to odporné. Také ji v některých případech dráždil prsty, což ji bolelo. S jiným mužem, než obžalovaným, sex neměla.

5. U hlavního líčení poškozená tyto skutečnosti potvrdila, když k dotazům některé okolnosti blíže upřesnila. U hlavního líčení k dotazu uvedla, že obžalovaného vnímala jako kamaráda, nikdy ho neviděla jako chlapa, se kterým by měla něco mít. Podle své výpovědi nedokázala už časově určit, kdy k jednotlivým atakům začalo docházet, ale poprvé došlo k ataku ze strany obžalovaného, když bydleli na [REDAKCE], v tom případě na ni začal pouze letmo sahat, pak následně se jeho jednání druhý den stupňovalo, kdy jí již osahával zadek a prsa. Ona se proti němu ohnala, neboť se jí to nelíbilo, odstrčila ho rukou, ale jemu to bylo jedno, prostě to její odstrčení nerespektoval. Jeho jednání se postupem doby stupňovalo, nejprve požadoval, aby mu penis třela rukou, pak po ní požadoval orální sex, a následně požadoval i pohlavní styk. Poprvé došlo k pohlavnímu styku v [REDAKCE] a k přímému dotazu uvedla, že obžalovanému dávala najevo, že pohlavní styk nechce, dávala mu to najevo v každém z jednotlivých případů, říkala mu slovně, že to nechce, že se jí to nelíbí, vyslovovala obavu, že ji to bude bolet, používala různé výmluvy, proč sex nechce. V jednotlivých případech se bránila i rukama, kdy ho odstrkávala, ale obžalovaný na to nijak nedbal. Navíc tuto situaci popsala tak, že věděla od svého gynekologa, že má problém s „proražením panenské blány“, měla domluven i lékařský zákrok, k němuž ale tehdy nedošlo, neboť „se to povedlo obžalovanému“ právě při pohlavním styku v [REDAKCE]. I u hlavního líčení připustila, že k dalším pohlavním stykům mezi oběma docházelo následně na různých místech, jako na ubytovně ve [REDAKCE], dále v době, kdy bydlela ve [REDAKCE] v ulici [REDAKCE], a rovněž v některých případech v [REDAKCE], když byla na návštěvě. Byť i v těchto dalších případech se různě vymlouvala, že pohlavní styk nechce, vyjádřila se tak, že obžalovaný ji k němu vždy donutil, a to tak, že jí říkal, že to bude rychlý, že to musí ona chtít, že mu musí nahradit matku. Byť mu slovně i odstrkáváním dávala najevo, že sex nechce, byl podle poškozené neodbytný, začal jí třeba silou stahovat kratásky s tím, že když si je nesundá sama, takže jí je sundá on, a byť byla přitisknutá ke křeslu a držela se rukama, ani to jí nepomohlo. Ve [REDAKCE] také došlo k tomu, že po ní požadoval orální sex, jí to však bylo nepříjemné, říkala mu, že je to nechutné a nepřírozené, a když se zdráhala vzít penis obžalovaného do úst, chytil ji rukama hlavu a doslova uvedla „narazil mi to do krku“. K tomu došlo v několika případech, neboť obžalovanému šlo hlavně o soulož. Podle její výpovědi musel obžalovaný vědět, že s jakýmkoliv sexuálními aktivitami nesouhlasí, neboť ho opakovaně odstrkávala rukama i slovně mu sdělovala, že to nechce, z čehož musel jasně usoudit, že se poškozená staví na odpor, ale podle poškozené nic z toho obžalovaného nezajímalo. Podle své výpovědi nedokázala přesně určit, kolikrát k jednotlivým sexuálním atakům docházelo, a pokud byla seznámena s obžalobou, kde bylo konstatováno, že se mělo jednat asi o deset případů, uvedla, že počet nedokáže říct, ale odhadla by, že to bylo vícekrát než uvedený počet. Poté, co byla u hlavního líčení seznámena s předchozí výpovědí obžalovaného spočívající v tom, že ona sama nejen s jednotlivými ataky souhlasila, ale navíc, že je sama iniciovala, uvedla, že nic z té výpovědi obžalovaného není pravda, pohlavní styky požadoval výhradně obžalovaný, a to ve všech případech. U hlavního líčení také připustila, že obžalovanému v některých případech dávala najevo, že se jí to líbí, to proto, že se domnívala, když se takto bude chovat, celá věc skončí. Měla takovou zkušenost, že když poprvé řekla obžalovanému, že se jí to nelíbí, tak on pokračoval dál třeba další hodinu, což byla pro ni situace, kterou označila tak, že to bylo „hnusný“. Celou věc nechtěla na policii oznamovat, protože se bála reakce své matky [REDAKCE], když se domnívala, že by jí matka celou věc neuvěřila, ale když byla hospitalizována v [REDAKCE] nemocnici [REDAKCE] a měla být propuštěna domů, bála se, že celá věc bude s [REDAKCE] pokračovat, takzvaně se sesypala a svěřila se s celou záležitostí primářce. Ta potom celou věc oznámila na policii. Celá věc na ni měla ten vliv, že, podle své výpovědi, má nyní negativní vztah k mužům, doslova u hlavního líčení uvedla, že „chlapy беру jako zvrhlíky a prasata a ty nejhorší, kteří chtějí jenom sex, když to nedostanou, tak si to vynutí“.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

Prezentovala dále, že se nedokáže s muži bavit, nemluví ani se sociálním pracovníkem, je pořád ve střehu. Došlo také k tomu, že se pořežala na tváři, a to právě kvůli obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] kdy si myslela, že když „budu vypadat hnusně“, že ho to od sexu odradí.

6. Na tomto místě je nutno poznamenat, že původně byl skutek v podané obžalobě popsán mírně odchylně od skutku tak, jak je popsán shora v tomto rozsudku, když obžalovanému bylo kladeno za vinu v podstatě to, že ve všech případech sexuálních ataků využil bezbrannosti poškozené vyplývající z jejího aktuálního zdravotního stavu, a za této situace na ní vykonal soulož, či mezi oběma došlo k jiným sexuálním praktikám. V návaznosti na provedené dokazování u hlavního líčení, včetně přehrání části výpovědi poškozené z přípravného řízení tak, jak byl zaznamenán na DVD disku založeném na čísle listu 48 spisu, však dospěl soud k závěru, že je namístě konstatovat, že v některých případech obžalovaný kromě využití bezbrannosti použil i přímé násilí k překonání odporu poškozené. Poškozená tyto okolnosti jednak sama potvrdila u hlavního líčení, a byť nebyly tyto okolnosti přímo zaznamenány v protokolu o jejím výslechu z přípravného řízení, je nepochybné, že se o těchto okolnostech obžalovaná skutečně zmiňovala, neboť je to obsaženo ve videozáznamu z jejího výslechu. Poškozená tak v přípravném řízení uvedla, a úhlavního líčení to potvrdila, že v některých případech dávala obžalovanému najevo svůj odpor s pohlavním stykem tak, že ho odstrkovala rukou či rukama, v případě došlo k tomu, že jí hlavu strkal do blízkosti svého přirození a domáhal se orálního styku, když doslova v přípravném řízení poškozená uvedla „hlavu mi strkal surově, aby mi ho dal až do krku“, když v jiných případech mu i slovně sdělovala, že s pohlavním stykem nesouhlasí.
7. U hlavního líčení byla nad rámec důkazů zajištěných v přípravném řízení vyslechnuta jako svědkyně i [REDAKCE], stávající opatrovnice [REDAKCE]. Ve funkci opatrovnice je od roku 2014. Svědkyně u hlavního líčení uvedla, že asi před čtyřmi lety se jí poprvé poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] svěřila s tím, co se jí stává ze strany obžalovaného [REDAKCE], a společně hledali možnosti, jakým způsobem tomu zabránit. Svědkyně poškozenou, podle své výpovědi, stále přesvědčovala, že je třeba tu věc řešit a nahlásit ji na policii, poškozená však s tím nesouhlasila. Svědkyni se také poškozená ihned nesvěřila s celou problematikou, ale během asi půl roku se jí postupně začala svěřovat, že se jedná o sexuální ataky právě ze strany obžalovaného, že ty věci absolvovat nechce, že se cítí celá špinavá, popisovala svědkyni, jak jí obžalovaný pod různými záminkami vnikal do bytů, kde bydlela, jak mu vždy uvěřila, neboť byla zvyklá poslouchat. Podle svědkyně radila poškozené, jakým způsobem by se měla v uvedených věcech chovat, aby si vypínala zvonek, nikoho dovnitř nepouštěla. Když poškozená jezdila do [REDAKCE] na návštěvy, vždycky, když se vrátila, popisovala ji svědkyně tak, že to byl jiný člověk, byla ve stresu, byla nepřijemná, vrátila se s nějakou zlou zkušeností, s čímž se jí potom svěřila, a popisovala jí, k čemu tam dochází. Svědkyně dále popsala vztah mezi poškozenou a její matkou, a to tak, že spolu v současné době nemluví, nekomunikují, nestýkají se. Sama poškozená má problémy s navazováním vztahů s dalšími lidmi, zejména s muži. Svědkyně jako opatrovnice byla dotazována i na to, jaké má zkušenosti s případným lhaním ze strany poškozené, a uvedla, že pokud jde o lhaní, vymýšlení si, takže nic takového u poškozené nezaznamenala, někdy dojde k situaci, že sama poškozená nechce o něčem mluvit, tak nic neřekne. Nikdy nezaznamenala nějaké úmyslné lži. Nemá rovněž tu zkušenost, že by poškozená byla schopna, či že by měla tendence něco konstruovat, překrucovat události ve svůj prospěch. Vyjádřila domněnku, že by poškozená nebyla ani nějakých takových konstrukcí schopná, nebo že by je dokázala vymyslet, a nemá schopnost v zásadních věcech lhát.
8. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] pak vyplynulo, že poškozenou [REDAKCE] měla ve své péči od jejích 18 měsíců. Obžalovaného poznala zřejmě v roce 2009, když u nich byl na návštěvě, a následně všichni společně bydleli v [REDAKCE], když poškozená s nimi bydlela asi rok a půl v průběhu let 2010 a 2011. Poškozenou potom z bytu v roce 2011 vyhodila, když důvodem bylo to, že poškozená si řekla obžalovanému o sex. Celou situaci popsala tak, že obžalovaný přišel

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

domů pod vlivem alkoholu, a když ležel v posteli a svědkyně vedle něho, přišla poškozená, řekla obžalovanému, že mamka spí „tak bysme to mohli zkusit“. Svědkyně uvedla, že uvedenou formulaci slyšela, vyšla za obžalovaným a poškozenou z ložnice. Poškozená byla v noční košili napůl svlečená. Obžalovaný podle svědkyně na tuto situaci nijak slovně nereagoval, následně ji řekl, že si to nepamatuje. V této souvislosti je nutno poznamenat, že sama poškozená byla na uvedenou situaci dotazována u hlavního líčení, když uvedla, že o té situaci neví, ale rozhodně nikdy nenastala situace, že by ona žádala sex po obžalovaném, vždy to bylo obráceně, že vždy sex požadoval on. Na celou situaci byl dotazován i obžalovaný u hlavního líčení a popsal ji tak, že jednou přišel z restaurace, a poškozená ho v noci vzbudila za situace, kdy vedle něho spala jeho přítelkyně, tedy [REDAKCE], a poškozená po něm požadovala, ať jde s ní na chodbu, on tedy na chodbu vyšel, a poškozená po něm požadovala mobilní telefon, že si chce zavolat taxík, a v té situaci „přilítla přítelkyně a začala nás podezřívát, že chceme něco provádět“. Podle obžalovaného [REDAKCE] neslyšela, když po něm požadovala poškozená mobilní telefon, ale vyčetla mu, že dělají intriky. Rovněž v rámci této reakce popřel, že by nebyli oblečení, když poškozená měla mít na sobě noční košili, a on měl pyžamo. Popřel, že by někdo z nich byl, byť jen částečně, vyslečený. Byť tedy svědkyně [REDAKCE] uvedenou situaci popisovala jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, nepotvrzuje průběh tohoto skutkového děje ani poškozená, ba ani obžalovaný, který celou situaci popisuje diametrálně odlišně. Jinak v obecné rovině prezentovala svůj náhled, že údajům, které ve své výpovědi uvedla, poškozená, nevěří, vyslovila svůj názor, že zase lže, celou situaci si vymyslela, a vidí to jako snahu o mstu ze strany poškozené vůči ní, neboť poškozená po ní jednou požadovala, aby od [REDAKCE] odešla. Poškozená jí navíc říkala do očí, že ji nemá ráda, došlo i k tomu, že jí rozbila původní manželství, opakovaně i v dalších situacích poškozená lhala. Jinak popsala problematický vztah mezi ní a poškozenou, uvedla dále, že ví, že poškozená má poruchu osobnosti, že má „rozdvojenou osobnost“ a nízký intelekt, k cizím lidem je důvěřivá, k rodině však důvěřivá není. Pokud jde o případnou ovlivnitelnost poškozené, uvedla, že ovlivnitelná je, ale že ji ovlivňují zejména cizí lidé, protože jim věří.

9. U hlavního líčení byla rovněž vyslechnuta jako svědkyně [REDAKCE], s níž se poškozená seznámila při s hospitalizací v Nemocnici [REDAKCE] a která byla také přítomna na terapeutické skupině, kde poškozená otevřela svůj problém se sexuálním zneužíváním ze strany obžalovaného. Z výpovědi vyplynulo, že obě se později sblížily, poškozená se jí postupně svěřovala, že se bojí, že přijde o matku, která zůstane na straně svého partnera, zmiňovala se i o tom, že [REDAKCE] jí volá a píše zprávy, že ji obtěžuje i v jejím bytě. Když se poškozená následně s problémem svěřila, bylo na ní, podle svědkyně, vidět ztlačená úleva. U hlavního líčení svědkyně podrobněji popsala, že to bylo na jedné z terapeutických skupin při pobytu v Nemocnici [REDAKCE], kdy [REDAKCE] byla značně na sezení rozrušená, jednotliví pacienti vypovídali svoje dramata, ona začala povídat o tom, že ji nedobrovolně obtěžuje přítel její matky [REDAKCE], že jí to nedělá dobře, že je to proti její vůli, necítí se dobře. Z počátku nijak chování obžalovaného ve svých vyjádřeních nekonkretizovala, postupně uváděla, že po ní vyžaduje různé sexuální praktiky, které nejsou z její strany dobrovolné, že na ni naléhá a různými způsoby to vyžaduje. Všichni na skupině jí postupně doporučovali, aby to nějakým způsobem řešila, ona však z toho měla strach, bála se, že přijde o svoji matku. Postupně se poškozená svěřovala i sama svědkyni, kdy jí uváděla, že jednání obžalovaného jí bylo nepříjemné, že za ní chodil, zvonil, vyvíjel na ni různé nátlaky, pokud se týká intimních věcí, to, že ho v některých případech pouští do svého bydliště, odůvodňovala tak, že se bála, aby nevznikl v blízkosti bytu nějaký rozruch nebo chaos, nechťela tak na sebe žádným způsobem upozorňovat, aby případně nepřišla o bydlení, a nemusela se vystěhovat. Dále svědkyně vypověděla, že v obecné rovině nemá poškozená dobrý vztah k mužům, tvrdila, že se mužů bojí, že jsou jí nepříjemní, že je nemusí. Zdůvodňovala to tak, že tyto postoje zaujímal kvůli sexu, že s muži sex mít nechce, že to u ní vzbuzuje nepříjemné pocity. V případě, že poškozená mluvila před svědkyní o [REDAKCE], mluvila o něm hodně

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

emočně, byla vzteklá, rozrušená, nadávala na něj, uváděla, že jí dělá věci, které ona nechce, že je jí to nepříjemné, říkala to takhle pořád dokola. Ze způsobu, jakým to poškozená sdělovala svědkyni, si svědkyně odvodila, že k obžalovanému má poškozená vztah negativní, až odporný. Svědkyně se také u hlavního líčení vyjádřila v tom smyslu, že se jí prapůvodně poškozená svěřila s tím, že si myslela, že obžalovaný o ní má zájem jako o ženu i jako takovou, že by spolu mohli tvořit pár, ale záhy zjistila, že to není pravda, že nechce být s ní, že mu jde jenom o poskytování sexu. Mělo to být ještě v dřívější době, kdy poškozená bydlela u své matky, kdy za ní postupně začal obžalovaný docházet i do pokoje, pak se to ale v poškozené zlomilo a z domácnosti odešla pryč. K osobě poškozené se svědkyně vyjádřila tak, že se jedná o osobu stoprocentně ovlivnitelnou svým okolím. Pripustila, že přistihla poškozenou i při drobnější lži v běžných životních situacích, ale zároveň vyjádřila názor, že poškozená podle ní není schopná komplikovanější lži, či nemá schopnost vykonstruovat nějaký příběh, neboť podle ní není natolik inteligentní, aby takových intrik byla schopna.

10. Již v přípravném řízení byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, MUDr. Gabrielou Leblovou, a z oboru psychologie, znalkyní PhDr. Jindřiškou Záhorskou, PhD. Ze závěru původního písemného znaleckého posudku bylo zjištěno, že poškozená netrpí, ani v minulosti netrpěla, duševní poruchou chorobného charakteru, tedy psychózou. Vnímání reality a její interpretace nebyla a není pod vlivem žádného typu chorobných nebo šalebných vjemů či bludů. Je u ní přítomna smíšená porucha osobnostní a inferiorní intelekt, obě tyto poruchy jsou trvalého charakteru, a nesouvisí s předmětným jednáním. Nebyla zjištěna forenzně významná duševní porucha na bázi vnějších stresových faktorů, nebyla prokázána posttraumatická stresová porucha. Jak bylo konstatováno, byla zjištěna smíšená porucha osobnosti. Porucha osobnosti je podle znalkyně stav, který se neprojevuje chorobnými příznaky, nýbrž nepříznivými povahovými vlastnostmi a nevhodnými odchylkami chování, povahy a charakteru, včetně emocí, nálad, temperamentu a vůle, disharmonickou nevyvážeností všech těchto složek a často celkovou nevyzrálostí. Vzniká od dětství vzájemným působením nepříznivých vrozených faktorů a vlivu prostředí, a později se již ve svém jádru nemění, obvykle je důvodem opakovaných psychiatrických a psychotherapeutických intervencí tak, jako tomu je u poškozené. Dále u ní byl zjištěn inferiorní intelekt, který opět reprezentuje celoživotně přítomnou modalitou, neovlivnitelnou medicínskými prostředky. Jinak znalkyně z oboru psychiatrie uzavřela, že poškozená je schopna účasti na trestním řízení, včetně výpovědi před soudem. Pokud jde o psychologickou část vyšetření, bylo zjištěno, že neverbální intelektové schopnosti se aktuálně nacházejí v dolním pásmu průměru, verbální schopnosti jsou na základě klinického odhadu hodnoceny na dobré úrovni jako schopnosti neverbální. Kognitivní schopnosti jsou velmi nerovnoměrně rozložené, pohybuje se v rozmezí dolní hranice normy až subnormy. Aktuální paměťové schopnosti se nacházejí v pásmu lehké mentální retardace. Výkon celkově je nevyrovnaný, kolísavá koncentrace pozornosti. Intelektové a paměťové schopnosti se nacházejí v dolním pásmu normy až subnormy. Poškozená je schopna v intencích těchto schopností události vnímat, zapamatovat si je a reprodukovat. Lze očekávat záměnu časových sousledností, nepochopení části děje, spíše povšechné líčení situací, méně detailních sdělení, omezený aktivní i pasivní slovník, a tím i sníženou schopnost pregnantně se vyjádřit. Nebyly zjištěny žádné znaky, které by svědčily pro závislost na návykových látkách a alkoholu. Osobnost poškozené je strukturována na hranici široké normy, je anomálně formovaná se zvýrazněnými znaky nezralosti, problematiky v sociálních vztazích, zvýrazněné sugestibility, emoční instability, impulsivity. Poškozená je spíše nestabilně a poruchově pracovně i sociálně ukotvená. Z forenzně psychologického hlediska s ohledem na výše uvedené je třeba hodnotit obecnou věrohodnost jako narušenou. Popis situací napadení je ze strany poškozené autentický, stabilní, je přítomen autentický, přiléhavý, emotivní i vegetativní doprovod, výrazné prožitky odporu, zhnusení, úzkosti, nejistoty, nepochopení některých situací. Při vyšetření byly přítomny spontánní asociace a přímá řeč. Výpověď poškozené je v podstatných bodech konstantní se stabilní kóstrou,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

občasnými doplněními či vynecháním detailů, což odpovídá zákonitostem paměti. Její výpověď nepůsobí namemorovaným dojmem. Forma a obsah sdělovaných informací je plně v intencích osobnostních charakteristik a kognitivních schopností posuzované. Nebyl zjištěn motiv vedoucí ke zkreslené výpovědi, vyšetřování není pro posuzovanou ziskové. Na základě toho znalkyně hodnotí z forenzně psychologického hlediska specifickou věrohodnost jako nenarušenou. Poškozená vnímala obžalovaného jako partnera matky a hledala v něm otcovskou osobu. Ve spojitosti s tím očekávala z jeho strany nesexuálně podbarvenou náklonnost a zájem. Aktuálně vykazuje k obžalovanému převážně negativní vztah. Je u ní patrná obava, že by se s ním mohla potkat a že by se mohlo jednání opakovat. Podle znalkyně poškozená popisuje svůj narušený vztah k mužům, přítomná je také problematika v sexuální oblasti a v navazování interpersonálních kontaktů. Uvedené by podle znalkyně mohlo souviset s vyšetřovaným jednáním, i když s ohledem na osobnostní charakteristiky a problematiku poškozené není vyšetřované jednání, pokud bude prokázáno, jedinou příčinou uvedeného stavu.

11. Z doplňku znaleckého posudku pak vyplynulo, že reakce poškozené na prověřovanou událost a její vnímání daného jednání odpovídají a jsou v souladu osobnostní problematikou i kognitivními schopnostmi poškozené. S ohledem na subnormní intelektové schopnosti, akcentované osobnostní rysy, zvýrazněnou sugestibilitu, manipulovatelnost, nezralost a infantilnost je poškozená osobou snadno ovladatelnou, manipulovatelnou, zvýrazněně se podřizující, a to zejména vůči osobám, které vnímá jako dominantní či autoritu. Lze tedy podle znalců předpokládat, že vyjádření nesouhlasu s vyšetřovaným jednáním bylo posuzovanou sděleno, avšak nebyla schopná s ohledem na výše uvedené projevit důrazný nesouhlas či se účinně aktivně vyšetřovanému jednání fyzicky či útočně verbálně bránit. Ze strany obžalovaného v případě, že bude toto jednání prokázáno, vnímala intenzivní soustavný nátlak, vůči kterému nebyla schopna zvolit účinný mechanismus odporu.
12. Obě znalkyně při své výpovědi u hlavního líčení (výslech prováděn videokonferenčně) potvrdily závěry svého společného znaleckého posudku a k jednotlivým dotazům své závěry doplnily. Pokud bylo ve znaleckém posudku uváděno, že popis situací napadení ze strany poškozené je autentický, stabilní a že je kromě jiného přítomen autentický, přiléhavý, emotivní i vegetativní doprovod, doplnila znalkyně u hlavního líčení toto vyjádření tak, že v těchto případech jde v podstatě o to, jakým způsobem se v průběhu znaleckého vyšetření posuzovaná osoba chová, tedy zda jsou přítomny projevy neverbální, které odpovídají verbálnímu projevu, tedy například projev studu, zčervenání, projevy odporu, psychomotorický neklid, eventuálně pláč či úzkostné projevy, což je řazeno pod emotivní a vegetativní doprovod. U poškozené byl tento doprovod v souladu s tím, co znalci sdělovala, navíc tyto doprovodné jevy byly přítomny v přiměřené míře, to znamená, že nebyly žádným způsobem dramatizovány a odpovídaly obsahu informací, které byly poškozenou sdělovány. Z těchto důvodů také znalci specifickou věrohodnost poškozené z forenzně psychologického hlediska hodnotili jako nenarušenou právě s ohledem na to, že byly přítomny znaky, které podporují specifickou věrohodnost. Znalkyně z odvětví psychologie byla pak u hlavního líčení konfrontována s verzí obžalovaného spočívající v tom, že to byla poškozená, která byla iniciátorem veškerých sexuálních aktivit s tím, že obžalovaný se jím v podstatě pouze podvolil, s otázkou, zda má poškozená takovou osobnostní kapacitu, aby byla schopna takovou situaci vymyslet, respektive ji obrátit. K tomu znalkyně uvedla, že kognitivní schopnosti poškozené jsou v pásmu subnormy, v důsledku čehož by byla poškozená schopna některé situace zvýrazňovat, byla by schopná i s ohledem na intelektové schopnosti informace podávat zkresleně, znalkyně se však zároveň vyjádřila tak, že se domnívá, že by poškozená nebyla schopná si kompletně celé události tak, jak je sdělovala, vymyslet, když je třeba kromě kognitivní kapacity přihlídnout i k jejímu vztahu k sexualitě, kdy její vztah k této problematice je výrazně narušený, je narušený vztah k mužům, sama poškozená sexualitu jako takovou vnímá jako spíše nepříjemnou, odpornou a sexuální styk jako něco, co ona rozhodně nemusí a nevyhledává. Sama poškozená při vyšetření uváděla, že v minulosti měla několik vážných vztahů bez pohlavního Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

styku a k prvnímu pohlavnímu styku mělo dojít až obžalovaným s tím, že ona sama měla strach z mužů, a intimnostem se vyhýbala. Podle znalkyň je tak sníženo pravděpodobné, že by sama poškozená veškeré sexuální aktivity iniciovala. Pokud jde o narušený vztah k mužům a k sexualitě, může to podle znalkyně souviset i s projednávaným jednáním, které celou věc intencovalo, nicméně s ohledem na osobnostní charakteristiky a problematiku poškozené, není to pravděpodobně jedinou příčinou uvedeného. Tou příčinou může být osobnost jako taková, a to nepříznivé osobnostní charakteristiky, které jsou přítomny celý život poškozené i v průběhu prvotních vývojových fází, a mohou ovlivňovat vztah s muži, čemuž odpovídá i to, že k sexuální iniciaci poškozené došlo až v jejích [REDAKCE] letech. Pokud jde o případný motiv k lživému obvinění obžalovaného, uvedla znalkyně, že při vyšetření nebyl zjištěn žádný motiv, který by mohl vést poškozenou k nepravdivým výpovědím, či k tomu, že by modifikovala informace, když celé trestní stíhání jako takové není pro poškozenou žádným způsobem ziskové.

13.S ohledem na opakovaná vyjádření obžalovaného, že poškozená vypovídala nepravdivě, neboť měla vždy touhu se zviditelnovat, byla znalkyně z oboru psychologie dotazována právě i na tuto složku osobnosti poškozené. Podle znalkyně však u poškozené nebyla zjištěna zvýrazněná tendence k manipulaci s informacemi, nebyly zjištěny sklony k předvádivosti, teatrálnosti či dramatickosti. V rámci proběhlých pohlavních styků byli přítomni pouze sami dva, takže žádná touha zviditelnit se před ostatními být nemohla. Pokud by měla být u poškozené snaha o zviditelnění, šlo by o situaci, kdy by potřebovala mít kolem sebe obecenstvo, diváky, kteří ji budou sledovat. U poškozené, nic podobného zjištěno nebylo. Podle jejích sdělení se snažila stykům vyhýbat, nelíbilo se jí to. Tomu odpovídají i například reakce obžalovaného, kdy uváděl, že ona to sice říkala, ale bylo to v nějaké náladě a moc jí to nevěřil. Podle znalkyně to odpovídá situaci, kdy poškozená nebyla schopná příliš důrazně odmítnout pohlavní styk, neuměla se příliš projevit. Kromě toho byla u poškozené konstatována zvýrazněná sugestibilita, a jestliže obžalovaný byl více direktivní, více autoritativní a používal psychickou manipulaci, šlo o situaci, která mohla poškozenou výrazně ovlivnit. Obžalovaný v rámci svých výpovědí opakovaně uváděl, že poškozená svými výpověďmi vůči němu chtěla dosáhnout svých cílů, které blíže nespecifikoval. Podle znalkyně u jedinců, kteří celoživotně procházejí psychiatrickou a psychologickou léčbou, kteří mají anomální osobnostní rysy, subnormní intelekt, tak je hierarchie hodnot nějakým způsobem omezena, a většinou se týká základních biologických potřeb, a není příliš výrazná snaha něčeho dosáhnout. Pro takové osoby, mezi které patří i poškozená, je podstatné, zda se například může dívat na internet, používat telefon, něco si přečíst, ale sama poškozená neuváděla žádné konkrétní plány do budoucna, neměla žádné významné životní úspěchy, když za největší životní úspěch pokládala to, že potkala kamarádku, která ji navštěvuje doma. Osobnosti, jako je poškozená, nemají příliš cílů do budoucna, nemají schopnost anticipovat a předvídat, žijí v tom daném dni, v tom konkrétním okamžiku, a nemají příliš tendenci plánovat a nějakým způsobem směřovat cíleně k něčemu, čeho by chtěli dosáhnout. Platí úměra, čím méně je člověk rozumově zdatný, tím méně je schopen plánovat v čase do budoucna.

14.Pokud jde o ovladatelnost a manipulovatelnost poškozené, uvedla znalkyně, že poškozená je výrazně sugestibilní, to znamená, že všechny osoby ji nějakým způsobem mohou výrazněji ovlivnit. Jestliže však se bude jednat o osobu, která k ní bude nějakým způsobem blíží, bude pro ni větší autoritou, tak sugestibilita poškozené je v danou chvíli vůči té osobě zvýšena. Pokud jí byl obžalovaný [REDAKCE] osobou blíží, tak měl větší možnost ji ovlivnit. Sama poškozená v této souvislosti znalkyni několikrát uváděla, že ho očekávala, že obžalovaný ji chce navštívit proto, že ji chce vidět jako otce, očekávala od něho otcovské chování, nesexualizované, kterého se jí ale nedostávalo. O to více byla ovladatelnou právě ze strany osoby, ke které měla nějaký blíží vztah. Takovým způsobem také vnímala obžalovaného, a to jako partnera své matky, hledala v něm otcovskou osobu, avšak v průběhu doby z důvodu sexualizovaného chování obžalovaného se její vztah k němu zhoršoval, postupem doby se ho začala bát, začala se obávat, Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

že ho nezvládne odmítnout, a nezvládne být vůči němu direktivní. V této souvislosti byla znalkyně dotázána i na informace, které soudu poskytla svědkyně [REDAKCE], když se jí měla poškozená svěřit, že v jisté době na začátku se domnívala, že o ní má obžalovaný zájem jako o ženu a že by mohli tvořit pár. Podle znalkyně se poškozená o ničem takovém ve vztahu k obžalovanému nezminila, stále mluvila o obžalovaném jako o otci, když sama poškozená příliš partnerské vztahy nevyhledávala. Souvisí to úzce s jejím vztahem k mužům a se vztahem k sexualitě jako takové tak, jak to bylo popsáno výše. Pokud jde o vztah poškozené k její matce, podle znalkyně je to vztah spíše negativní, nepříliš hluboký, poškozená celoživotně hledá, a chybí ji rodičovská autorita, ke které by se mohla nějakým způsobem upnout. I před znalkyněmi vyjadřovala poškozená obavy z reakce její matky, když uváděla, že se matce nesvěřila s celou událostí proto, že ona by jí určitě nevěřila.

15. Kromě výše uvedených zjištěných skutečností je třeba poukázat na to, že v některých ohledech je výpověď samotného obžalovaného i vnitřně rozporná. Opakovaně ve svých výpovědích prezentoval, že poškozená nikdy neřekla, že se nějakým sexuálním aktivitám nechce podrobit, nikdy k tomu neměla žádné připomínky. Takto formuloval svoji výpověď přesto, že v jiných částech výpovědi uváděl, že to byla sama poškozená, která sexuální styky iniciovala, sama rozhodovala o tom, kdy, kde a jak proběhnou, a on se jejímu přání v podstatě jenom podvolil. Není pak logické, proč by měla reagovat tak, že ty věci nechce, tak jak to uváděl obžalovaný. Přestože podle obžalovaného to byla poškozená, která měla určovat, kdy, kde, jakým způsobem a co se bude mezi obžalovaným a poškozenou dít, nekoresponduje obsah tohoto tvrzení obžalovaného se závěry znaleckého posudku na poškozenou tak, jak byl popsán výše, a to v té části, kde znalkyně popisovaly narušený vztah k mužům ze strany poškozené a její narušený vztah k sexualitě. V této souvislosti je podstatný i další závěr znalkyň o schopnosti poškozené jakýmkoliv způsobem plánovat průběh budoucích dějů. Z výpovědi znalkyně vyplynulo, že poškozená podobně jako jiné takové typy osobností „žijí v tom dni, v tom konkrétním okamžiku, a nemají příliš tendenci plánovat a nějakým způsobem směřovat cíleně k něčemu, čeho chtějí dosáhnout“. Z výpovědi [REDAKCE] tak, jak byla popisována výše, také vyplynulo, že by takového plánování poškozená ani nebyla schopna, když podle svědkyně nebyla schopna si ani zorganizovat spoje, či něco naplánovat, ani to, co bude dělat například následující den. Ani další tvrzení obžalovaného, které uplatnil u hlavního líčení, není možno hodnotit jako adekvátní. Uvedl, že poškozená po něm opakovaně chtěla, aby odešel od její matky, to proto, aby byla jedináček, aby mohla získávat to, po čem touží, tedy mít peníze, dělat si, co chce, a nikoho nerespektovat. K tomu je třeba poznamenat, že poškozená podle výsledků provedeného dokazování v převážné většině případů bydlela sama na různých adresách a do bydliště obžalovaného v obci [REDAKCE] pouze občas dojížděla na návštěvy. V případné touze dělat si co chce, tak nebyla obžalovaným, ani svou matkou žádným způsobem vázána. Navíc údajné výzvy k tomu, aby obžalovaný opustil matku poškozené, se vyjádřila i znalkyně tak, jak to bylo popisováno výše, a to tak, že obžalovaného vnímala jako partnera matky a hledala v něm otcovskou osobu. Obžalovaný navíc při popisu pohlavního styku, ke kterému došlo mezi ním a poškozenou v [REDAKCE], uvedl mimo jiné, že „říkala, že ji to bolí čárka, přitom jsem byl jen na krajíčku...“, nevysvětlila mně, co ji bolí, nebyla schopná to vysvětlit“. Tato část výpovědi spíše potvrzuje výpověď poškozené, že s pohlavním stykem nesouhlasila, ale je třeba zohlednit i závěry znaleckého posudku, ve kterých je uvedeno, „že měla poškozená strach z intimního kontaktu s muži a že prvním takovým intimním stykem byl styk s [REDAKCE]“. Samotná výpověď obžalovaného i závěry znaleckého posudku tak snižují věrohodnost výpovědi [REDAKCE] v jiné části jeho výpovědi spočívající v tom, že to byla poškozená, která pohlavní styky iniciovala.

16. V jiné části výpovědi u hlavního líčení uvedl obžalovaný, že „když u mě nedošlo k erekci, poprosil jsem ji, aby mě pomohla rukou“, a dále v této souvislosti uvedl „byla na to odborník, měl jsem více milenek, ona v tom byla velice zkušená“. Naproti tomu v přípravném řízení v procesním postavení obviněného uvedl obžalovaný, že „při sexu se [REDAKCE] nijak Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

neprojevovala, byla jak tvrdé Y, nejhorší milenka, co se neměl, maximálně mě pohladila po tváři nebo po ruce, nic neříkala, nevzdychala, nebylo na ní vidět veselí, nic. Bylo to takový – tady jsem a dále si se mnou, co chce“. Na jedné straně popisuje obžalovaný poškozenou jako nejhorší milenku, co kdy měl, na druhé straně uvádí, že pokud jde o stimulaci jeho penisu rukou, byla v tom velice zkušená, což poznal, neboť měl více milenek. Obžalovaný tak i v této výpovědi prezentuje skutečnosti, které jsou značně rozporné a vzájemně se vylučují. Jako důvod, proč k dalším sexuálním stykům mezi ním a poškozenou nedocházelo, uvedl u hlavního líčení, že „skončilo to tím trestním stíháním“, což se jeví jako údaj nelogický s ohledem na to, že jako základ své obhajoby prezentoval, že veškeré pohlavní styky iniciovala poškozená, tedy ona určovala, kdy, kde a jakým způsobem se stýkat budou. Není tedy důvod, proč by probíhající trestní stíhání mělo odůvodňovat konec pohlavních styků mezi oběma. Mohlo by to odůvodňovat konec jejich vzájemných setkávání pouze za předpokladu, že by iniciativa nevycházela od poškozené, ale od obžalovaného. Obžalovaný se také částečně hájil tím, že neměl žádné bližší poznatky o zdravotním stavu poškozené, když věděl pouze to, že byla obecně několikrát hospitalizována na psychiatrii, byla omezená v nakládání s majetkem a musela dodržovat bezlepkovou dietu. Ve své výpovědi u hlavního líčení dne 6. 6. 2024, když popisoval situaci, jak se údajně poškozená měla domlouvat s [REDAKCE], jak „zlikvidují“ opatrovnici paní [REDAKCE], uvedl, že se podle něho obě na likvidaci paní [REDAKCE] domlouvaly, neboť „[REDAKCE] je ovlivnitelná“. Byl si tak obžalovaný nepochybně vědom skutečného stavu a skutečných psychických potíží poškozené včetně toho, že je snadněji ze strany druhých lidí ovlivnitelná. K tomu přistupují i závěry znaleckého posudku tak, jak je upřesnily znalkyně u hlavního líčení, když uvedly, že pokud by byl obžalovaný ve vztahu k poškozené osobou bližší, tedy ne zcela cizí, byly by jeho možnosti ovlivnit její chování nepochybně vyšší.

17. Ze správy Městského úřadu [REDAKCE] pak bylo zjištěno, že Město [REDAKCE] bylo jmenováno rozhodnutím soudu opatrovníkem poškozené [REDAKCE], jejíž svéprávnost byla omezena. V rámci výkonu opatrovnictví se poškozená svěřila, že ji přítel matky sexuální obtěžuje, vyžaduje po ní pohlavní styk a další sexuální praktiky, a toto probíhá po dobu několika let. Poškozená měla silné obavy, že jí nikdo neuvěří, že s ní matka přeruší kontakty, když jí byla opatrovníkem nabízena pomoc i v podobě nahlášení na policii. Poškozená také deklarovala obavy z přítele matky (obžalovaného), přála si přestěhování, což se uskutečnilo. Poté se cítila bezpečněji. Po výsledku poškozené na Policii ČR v této věci došlo ke kolapsu poškozené, a ta byla následně hospitalizována a následoval pobyt v léčebně [REDAKCE] v [REDAKCE] na oddělení psychiatrie.
18. Provedeným dokazováním bylo tak prokázáno, že jednáním popsáním ve výroku tohoto rozsudku naplnil obžalovaný [REDAKCE] jak po stránce objektivní, tak subjektivní, zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písmeno a) tr. zákoníku, neboť dílem jiného donutil k pohlavnímu styku, a zneužil k takovému činu jeho bezbrannosti, a tento čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, a dílem jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a tento čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. S ohledem na způsob provedení činu i přes popírající výpověď obžalovaného je zřejmé, že po subjektivní stránce jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odstavec 1 písmeno a) tr. zákoníku, neboť při svém jednání věděl o rozumové nedostatečnosti poškozené, kterou znal, znal také její osobnostní deficit, věděl, že je snadno ovlivnitelná, a částečně ji přiměl vytrvalým psychickým nátlakem k opakovaným pohlavním stykům formou soulože i dalším sexuálním praktikám se souloží srovnatelnými, konkrétně ke tření jeho pohlavního údu a orálnímu uspokojování, a částečně ji k takovým praktikám donutil přímým násilím tak, jak je to popisováno ve výroku tohoto rozsudku. Obžalovaný navrhl doplnit důkazní řízení o zpracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie a psychiatrie, ve vztahu ke své osobě, a navrhl rovněž provedení fyziologického vyšetření ve vztahu k sobě a poškozené. Pokud jde o návrh na vypracování znaleckého posudku, je nutno uvést, že v průběhu dosavadního trestního stíhání Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

nebyly zjištěny žádné konkrétní skutečnosti, které by zakládaly nutnost ke zpracování takového znaleckého posudku. U poškozené byla situace jiná, neboť tam bylo patrné, že se jedná o osobu s psychickým handicapem, a bylo nutno ověřit, zda s ohledem na svůj psychický stav a opakované hospitalizace v psychiatrických nemocnicích je zejména schopna správně vnímat, zapamatovat si a poté i reprodukovat skutkové okolnosti. U obžalovaného žádné takové důvody dány nebyly, a není tedy namístě zkoumání provádět. Pokud jde o fyziotekční vyšetření, obžalovaný nijak blíže nevysvětluje, co by mělo být předmětem takového vyšetření, pouze v obecné rovině uvádí, že by se tím měla ověřit pravdivost výpovědi jeho i výpovědi poškozené. Je nutné poznamenat, že fyziotekční vyšetření nefunguje způsobem, jaký si představuje obžalovaný, a právě s ohledem na charakter takového vyšetření je jeho místo zejména v kriminalistické praxi. Jinak ověření věrohodnosti výpovědi je otázkou, kterou musí vyřešit orgány činné v trestním řízení, což bylo také v průběhu důkazního řízení činěno, a zejména k tomu bylo také využito znalecké zkoumání ve vztahu k poškozené. Tyto návrhy obžalovaného byly proto zamítnuty.

19. K osobě obžalovaného pak bylo zjištěno, že v současné době je [REDAKCE]. Nebyl postihován pro žádné přestupky. V minulosti byl jedenkrát soudně trestán v roce 1995, kdy byl odsouzen k trestu odnětí svobody spojenému s podmíněným odkladem. V roce 1996 bylo rozhodnuto, že se osvědčil. Platí tak, že nebyl soudně trestán.
20. Při úvaze o druhu a výměře trestu vycházel soud jednak z významu porušeného zákonem chráněného zájmu, jímž je právo člověka (v tomto případě ženy) na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě. Bylo dále přihlédnuto ke způsobu provedení činu, k jeho následkům a okolnostem, za kterých byl čin spáchán, k osobě obžalovaného, k míře jeho zavinění, k jeho osobním, rodinným, majetkovým poměrům, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. U obžalovaného byla shledána pouze jediná polehčující okolnost, a to je vedení řádného života, neboť se na něho hledí, jako by nebyl soudně trestán. Jiná polehčující okolnost shledána nebyla. Naopak v jeho neprospěch hovoří fakt, že se jednání dopouštěl po delší dobu, více jak deseti let, navíc na osobě, jejíž mentální schopnosti velice dobře znal, neboť s ní byl v pravidelném kontaktu. Právě délka doby, po kterou se jednání dopouštěl, alespoň minimální počet ataků vůči poškozené, které z dokazování vyplynuly, svědčí pro závěr o nutnosti uložení trestu odnětí svobody sice při dolní hranici trestní sazby, avšak již ve výměře, která neumožňuje případný podmíněný odklad takového trestu. Obžalovanému byl tak uložen trest na úrovni dolní třetiny trestní sazby, konkrétně ve výměře čtyř roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písmeno a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
21. Poškozená [REDAKCE] pak prostřednictvím své zmocněnkyně uplatnila již v přípravném řízení nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 90 000 Kč. Z uplatněného nároku je patrné, že bylo vycházeno z ustanovení § 2951 a následujících o. z. Nárok je opřen konkrétně o skutečnosti, které v podstatě vyplývají z provedeného dokazování, jako je způsob, kterým bylo zasazeno do osobnostní sféry poškozené, délka doby, po kterou jednání obžalovaného trvalo, je argumentováno i tím, jakým způsobem poškozená jednání obžalovaného vnímala, jak ho nesla, včetně postupného sebepoškozování se či užívání léků, aby neslyšela případné zvonění obžalovaného, apod.
22. Pokud jde o náhradu nemajetkové újmy spadající do ryze osobnostní sféry poškozené, je nutno zohledňovat jednak ustanovení § 81 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, podle kterého ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.
23. Podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiucněním. Zadostiucnění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.

24. Je tedy nutno nejprve v této souvislosti zkoumat, zda poškozená utrpěla nemajetkovou újmu, která vznikla v důsledku trestného činu spáchaného obžalovaným, vůči němuž byl tento nárok uplatněn. V případě, že se o nemajetkovou újmu jedná, je nutno posuzovat, zda dosahuje takové intenzity, kdy se již nejvíd postačujícím jiný způsob odčinění způsobené újmy, a zda tedy je již namíste poskytnout zadostiučinění v penězích. Aby bylo možno v adhezním řízení o nároku poškozené rozhodnout, musí být zjištěno, že se jedná o takový zásah, který je objektivně způsobitelný vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení fyzické osoby v její fyzické integritě, musí se navíc jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní, a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma předpoklady. Pokud jde o snížení důstojnosti postižené fyzické osoby či její vážnosti ve společnosti, musí se jednat o takové snížení, které je svou měrou vyšší, u kterého by již bylo možno konstatovat, že jiný způsob odčinění újmy by nebyl dostatečný. O takové vyšší snížení vážnosti či důstojnosti fyzické osoby půjde tehdy, jestliže vzhledem ke konkrétní situaci, za které k neoprávněnému zásahu do osobnosti fyzické osoby došlo, jakož i s přihlédnutím k dotčené fyzické osobě, lze dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání následku pocítovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě poškozené fyzické osoby. Je tedy nutno hodnotit jak závažnost vzniklé majetkové újmy, tak okolnosti, za kterých k porušení práva došlo. V posuzovaném případě obžalovaný velice hrubým a dlouhotrvajícím způsobem zasahoval do vnitřní integrity poškozené [REDAKCE], využíval její psychické nedostatečnosti a částečně vůči ní používal i přímé násilí za účelem svého sexuálního uspokojení. Sama poškozená byla dlouhodobě vystavena jednání obžalovaného, nevěděla si rady, jakým způsobem na jeho chování reagovat, docházelo i k jejímu sebepoškozování, k čemuž se vyjádřila i sama tak, že se domnívala, že se mu přestane líbit, a on svého jednání zanechá. K tomu však nedošlo, a obžalovaný dále v jednání pokračoval. Za této situace dospěl soud k závěru, že je zcela namíste poskytnout i finanční zadostiučinění, byť obžalovaný je tímto rozsudkem odsuzován k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Samotný trest odnětí svobody, jeho výměra a jeho nepodmíněnost však nemohou podle názoru soudu znamenat dostatečnou satisfakci pro poškozenou, a je třeba jí přiznat i finanční zadostiučinění. Sama poškozená uplatnila nárok ve výši 90 000 Kč. S ohledem na charakter skutku a jeho trvání má soud za to, že by bylo možno přiznat i vyšší nárok na náhradu nemajetkové újmy, než poškozená žádá. Vzhledem k tomu, že soud není oprávněn přiznat v tomto případě částku přesahující uplatněných 90 000 Kč, byl obžalovaný zavázán zaplatit poškozené právě požadovaných 90 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které

rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Ústí nad Orlicí 17.09.2024

JUDr. Richard Ander v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje